

Vagner

Kunstneren i an-
 vendes til flett-
 ning uden noget
 hensyn til dyrets
 bygning. Hvert av
 dyrene har to
 føtter som begge
 er trukket frem
 i ensartet stilling
 og foran brudet. På
 siderne løper arna-
 mentet ud i en
 regelmæssig flett-
 ning av tre hånd
 på hver arm av
 gaffelen. Månstrut
 som helhet er væ-
 dig komponert og
 virker ikke særlig
 godt som ornament.
 Det er heller ikke
 klart stilpreget. Dyr-
 hodene har former
 som gæper tilbake
 på utløperingerne
 på selve vagnen.
 Det er endelig
 anlegg at dyrenes
 hantur løses ut
 som selvstendig
 håndmatur og brukes
 til fletting av
 månstrut er et
 trekk som også
 virker noget
 arhaiisk på denne
 tid. Det er en form
 for komposisjon
 som var særlig
 moderne i det 4
 århundrede, i eldre
 vandelstil, mens

Vagnen

det sjelden finnes
i yngre Venedelstil,
særlig vi kan se hvor
det gatt helt av brukt
i den eldre stilgruppen
i Osebergfundet

Det av dragene [det
venstre] er også den
ene sideflaten utskåret.
Feltet utfyldes av en
erhelt dyrefigur
samm er stift og sim-
pelt skåret, men
allikevel straks kan
bestemmes som ett
regulært bygget dyr
av yngre Venedelstil
(fig 36 og 37). Forbrap-
pen er oppløst som
en kuglestråle og
bakkappen behandlet
på lignende måte,
men mindre klart.
Yngre føtter er tyde-
lig utarbeidet, men
er fot er antypet på
forbrappen. Hodet
har lange tyver
nakketypp og öie,
desuten er ekstra
håndformet ut-
vepset. Den dekorative
virkning av feltet er
god, men utførel-
sen er tarvelig og
ornamentet beholder
ikke særlig antryk-
kelig harmoni, det
kan være fordi det
sitter lite synlig på
en gunstige underord-
net glass. Av de fire

Vognen

smalsidene som
 dragere har tilsam-
 men, er det også
 bare denne ene som
 har fått utsmyk-
 ning, det ser næsten
 ut som treskarnen
 ikke har funnet
 den første vellyk-
 ket og derfor ikke
 har fortsatt utførel-
 sen. Motivet er
 som i det hele
 al utskjæringer
 på dragere, rent
 ornamentalt, her
 er der ikke noget
 trekk som tyder
 på at utstyret er
 ett annet enn
 bare dekorasjon.
 Dragernes utskjæringer
 er derimot som
 dekorasjon betraktet
 langt fra fullkomne,
 de er uredlig kompo-
 nert og har noget
 magtesløst i ut-
 førelsen så en
 kunde være fuset
 til å se dem som
 et blosset arbeid
 av en nybegynner,
 men på den annen
 side er det bestemte
 trekk som tyder
 også dette arbeidet
 sammen med
 resten av vognens
 utskjæringer. Pæren
 på de store byre-
 hodene er utfyllt

Vognen

med stadig gjentagne
 hantvendinger helt
 inn til midten, ett
 motiv som vi finner
 brukt utvanskelig ved
 alle utspæringer på
 vognbasser (der ved dy-
 nes lår) og denne form
 for utfyllning av
 ett felt finnes ellers
 ikke ved ett eneste
 treskærerarbeide i hele
 Osebergfundet. Oven-
 for er nevnt at
 formen på dyrekåbe
 i arnarnentfeltet, en
 form som også står
 som noget for sig
 selv, har sine para-
 teller både på vogn-
 bassen og i de gennem-
 brutte partier av for-
 stykkene. Endelig har
 vi håndflettningen.
 Legger vi alt sammen
 sammen kan vi
 godt gjøre at alle ut-
 spæringer på [vogn-
 bassen og vognen er
 skåret av en og samme
 type mann. Helt
 igjennem har vogn-
 brens utspæringer
 ett ensartet preg og
 dertil et preg som
 ligger utenfor alt
 det vi ellers
 har av treskæring
 i Osebergfundet
 og utenfor alt det
 vi ellers vet om
 stilformer i tidlig

Vognen

vikturgetid."

Om prepareringen
av dragerne er er
anført i preparering
protokollen at
de er tørret og
smurt med matlak

Om de övriga dele
av vognen hvis
preparering ikke
er omtalt i det
foregående er det
i protokollen anført
følgende:

1904 no 258

Etelbuktten (baktere
bukt) til vognen
blev eftersamm den
tørret smurt med
matlak og senere
sammen sat og
bittet.

1904 no 225-26

Buktten til vognen
(Læs ved). Tøst i
alun i 24 timer
smurt med hroge
og matlak sammen
sat med jernbeslag
og bittet.

Det "alvorlige" hode
veret under taring
er:

28/2 - 07: 1320 gramm

12/6 - 07: 227,7 -

1904 no 227

Frerstyktke til vagnen
købt i alun i 24 timer
smurt med linolie
og matlakke, puttes og
lignet

Vagnen

1904 no 253

Det gennembrutte
stykke til vagnen.
Købt i alun i 24
timer, smurt med
linolie og matlakke
sammenlignet
skrudd og puttet.

1904 no 254

Det gennembrutte
stykke til vagnen
købt i alun i 24
timer, smurt med
linolie og matlakke
sammenlignet
skrudd og puttet

Om præpareringer
af vagnen kan
det forbi sig anføres
følgende efter med-
delelse fra preparant
Paul Johansson:
Alt søm er af et
sømmen bakke
lignende og altså er
tørret og smurt med
matlakke. Alt det
ovrigt hvad enten
det er af bly
eller ask er købt
i alun og smurt
med linolie og mat-
lakke.

Vognen

Ved restaureringen er alle vognrefus bærende led understivet med jernstænger. Hjulleve er på undersiden understivet med jernstænger som er fastskrudd i gulvet og som går under akslene og understiver disse. Fra disse går det runde jernstænger op igennem de gamle holdtuller og ved hjælp af pågatte beslag bærer disse jernstænger vognstænger, tværstykkerne og linkerne. Desuden er det øverst til disse jernstænger festet to jernbånd der hvori karrerne nu hviler. Karrernes løb er på undersiden understivet med et langsgående jernbeslag som er festet til disse linkerne. Karrernes bordganger der som nævnt er brudt på midten holdes sammen med en bred jernplade som på undersiden er skrudd fast

til bordgangerne. Desuden
holdes de enkelte brud
stykker sammen ved
små zernberlag.
Vognstænger, tyllene
dragerne m.v. er
sammenstøt og
fattet med dextrin-
bitt.

Følgende dele av
vognen er ikke
bitt sat på glass
ved restaureringen
og finnes derfor
bortu i Osbergmaga-
sinet

Men no her gitt 1904
nr 233.

a) Tre sunde tapper
av bøk som er
bortu anskåret i
begge ender. Lengde
12-12,5 cm. Tykkelse
3 mm. Disse tapper
er besprevet oven-
for og har tjent
til å holde de
enkelte dele av
tyllfelgerne sam-
men.

b) 108 større og mindre
stykker av lek
og bøk av spire
til vognens tyll
De fleste forbligger
i fragmenter bare
noget ganske få
er nøyeblikke

Vognen

Mag Reol II Hylle 3.

Mag Reol I Hylle 3.
Osbergpalen, vognen 1955

Mag Reol II Hylle 3
Osbergpalen, vognen 1955

Mag skrup. II Hylle 5.
Bygdøy i kasse

Vognen
Osbergsalen, vognen 55

1904 no 333 d-f. May
Reol II Hylle 3.
Osbergsalen, vognen, 55

May Reol I Hylle IV
Osbergsalen, vognen, 1955

Osbergsalen, vognen 1955

May skap IV Hylle 7.
Byggedoy

1904 no 262 a-b. Reol VI Hylle 3.

hele
c) Den blåne eller
brunste endtapp
ved vognstangerens
bakkedarm er be-
skrevet ovenfor

d) Ca 61 fragmenter
av Jern / antagelig
av hammer

e) Flødet og litt av
stiften til en
blinknagle av
jern

f) En 18,3 cm. lang
tre-nagle av eik
som er tykket
i øvre ende hvor
den er 1,9 cm tykk.

g) To ubestemmelige
fragmenter
av eik og to
ubestemmelige
fragmenter av
blått.

1904 no 262.

a) To brudstykker
av eik av vog-
nens forreste
absel. Denne
er ikke sat på
plass ved restaurering
en, men erstattet
med en helt ny
absel.
Den ene tapp
og resten hele

midtpartiet foreligger
i ett stykke, desuden
foreligger löst ett
litt stykke av over-
gangen mellem
midtpartiet og roten
af den anden tapp,
men denne mang-
ler forøvrigt helt.
Afspejlen er udførlig
beskrevet ovenfor.

Vognen

b) Gyr brüdstykker
af de holter som
har holdt vognens
absolut bedste og tuer-
stykker sammen.
Holtene har været
ca 50 cm lange og ca
2,5 cm tykke. I øvre
ende har de haft
ett hode som er 35
cm. bredt og 2 cm.
højt. I nedre ende
har de haft et rundt
hull som er 1 cm
i diameter og hvori
det har siddet en
liten træpæl som
har holdt holtet
på plads

1904 no 205 a.

Under gennem-
gørelsen af materi-
alet til den store
seny fandtes det bl.
restene af serge-
støbe 292 ett
stykke af over-
delen til nærv.

May 1895 II
Hyll 5